

[Augsburg], 13. Juni 1562

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 253r-v.

Steinmann Nr. 744.

Lit.: Husner S. 157 (mit Auszug).

S. P. D. Facile, credo, Mi D. Oporine, tuam industriam Cyclopum tuorum impediri negligentia et petulantia, idquē doleo, et dolorem magis, nisi scirem te arte posse tractare homines, si tamen homines, et vel inuitos et repugnantes in officio continere. Quod vt fiat, tua permultum interesse arbitror, cum propter editionem Gregorae, tum vt DD. Fuggeris probata tua diligentia, in posterum etiam aliquid ab eis subsidij expectare possis. Specimen D. Ioanni probatur, qui vt strenuè pergas, hortatur.

Arrianum mihi scribis inchoatum esse, quod non satis intelligo. Neque enim Arrianum solum excudi velim, sed et Enchiridion, et Simplicij in id commentarios et Arriani 4 libros cum meis annotationibus, coniungi. De forma chartae, de charactere, de graecis cum Latinis coniungendis aut omittendis, omne iudicium tuum esse iampridem volui. Saepius tamen significaui, consultum videri mihi, Latina sola, charactere grandiusculo, itemquē charta, forma octaua, excudi: quod et minus sumptuum ea ratio habitura esset, et distractionem paratiorem. Sed haec tui iudicij esse debent. Illud ignoscas mihi velim, κατὰ τὸν ἀποστόλου ὀλιγοπίστω ὄντι, quod nullum ad me Epicteti specimen misisti, nec inchoatum eum esse, nec ad Cal[endas] Septembbris editum iri abs te suspicanti. Irasci tibi neque debeo neque possum, non ignarus difficultatum tuarum. Sed tamen cum opusculum haud dubiè sit futurum vendibile, et non magni sumptus: humanitatis tuae fuisse, non periculum facere τῆς ἀπαθείας μου in opere eo, quod fortassis extremum erit, et maximis laboribus mihi constitut, et studiosis plurimum est profuturum. Hunc scrupulum mihi quam primum eximere, humanitatis inquam tuae fuerit, praesertim cum per Augustanos mercatores, quicquid vel in Gregora vel Epicteto excusum fuerit, huc mittere possis. Quod vt facias, etiam atque etiam rogo.

Isocratis et Demosthenis Latini editionem tuam extremam à me desideratam fuisse, corrigendi ergò, facile vtique intellexisses, nisi animus tuus tot curis et occupationibus fuisse distractus. Sed de hoc parum labore, incertus an id quod destinaui, possim exequi. Epictetus maiori mihi curae est, quamvis praecipiens θέλειν τὰ γινόμενα γίνεσθαι ως γίνεται. Quod cum non tam sapientiae quam necessitatis sit: aliter sanè facere non possumus. Sed tamen πᾶν τὸ ἀναγκαῖον πρᾶγμα ἀνιαρὸν ἔφυ. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα.

Restat etiam aliud quod tecum agam, etsi vereor, ne occupationes tuae id quod petiturus sum, mihi negent. Sed tamen cum tu primus nomen meum vel illustraris, vel cruentis Academicorum doctorum literis inurendum curaueris: atque etiam aliquando ζηλοτύπως mecum expostularis, si quicquam nugarum mearum alteri typographiae mandaretur: in primis animus tuus est explorandus. Sic autem se res habet. Interpretatus sum praeter alia in hac schola nostra Ciceronis officia. Quibus tandem absolutis, multi non modò flagitant editionem, sed minantur etiam me inuito, seu mortuo seu superstite. Ego verò etsi non is sum, qui me quicquam operaeprecij post tot doctiss[imorum] hominum commentarios in eo facturum confido: consultius tamen existimo, commentariolos meos a me recognitos et locupletatos excudi, quam perperam descriptos et mutilatos. quoniam a compluribus meis auditoribus descripti, caelari non possunt. Itaque nunc, relictis rebus omnibus, in ijs corrigendis elaboro, vt extrema addita manu et fastigio imposito, post Cal[endas] Septembbris praelo subjici possint, et sub Cal[endas] Martias anni 63, quem (modò hunc superem) astrologi mihi fatalem

minantur, vulgari. Evidem quid rationes tuae ferunt, ignoro. sed typographum te solertiorem et fideliores non requiro. Neque tu, opinor, Wolfianum genium in libro vendendo experieris alium quam hactenus. Neque enim Mercurio irato, sed potius propicio et fauente niti videmur. Atque in id operam dedimus, vt τὸ ἔργον, τὰ πρὸς τὰ ἥθη φημί, pertractaremus, quam historica et grammatica, quae in opere philosophico πάρεργα sunt, vt et τὰ ὅπτορικὰ. Sed tamen haec ipsa etiam, vbi operaeprecium visum fuit, attigimus. Liber opinor 60 aut 70 folijs constabit. Tu, quid accommodatum tibi sit, quaeso me quamprimum facito certiorem: vt si morem mihi gerere non potueris: cum nostratis bibliopolis agam, vt hic excudatur, quod, vt quod ad elegantiam characterum attinet, non cupio: sic ob correctionis diligentioris facultatem non incommodum arbitror. Vale quam feliciss[ime] nostrorum laborum, si licet, memor. Idibus Iunij, intempesta nocte. 1562.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.